

“By This All Will Know That You Are My Disciples”

By Elder Dieter F. Uchtdorf
Of the Quorum of the Twelve Apostles

„Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai“

Vyresnysis Dyteris F. Uchtdorfas
Iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo

April 2025 general conference

Our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

Many years ago Sister Uchtdorf and I were traveling through southern Germany. It was just before Easter, and we invited a good friend, who was not a member of the Church, to join us in our Sunday worship service. We loved this dear friend, so it was normal and natural to share with her how we felt about the Savior and His Church and to invite her to come and see! She accepted the invitation and joined us at the meetings of a nearby branch.

If you have ever brought a friend to church for the first time, you can probably relate to the way I felt that Sunday morning. I wanted everything to go perfectly. Our friend was a highly educated, spiritual person. I earnestly hoped the meetings of this branch would make a good impression on her and represent the Church well.

The branch met in some rented rooms on the second floor of a grocery store. To get there, we had to take the stairs at the back of the building, passing the strong aromas from goods stored there.

As the sacrament meeting began, I thought about my friend experiencing this for the first time, and I couldn't help but notice things that made me cringe a little. The singing, for example, didn't exactly sound like the Tabernacle Choir. Restless, noisy children could be heard during the sacrament. The speakers did their best, but they were not skilled at public speaking. I sat uncomfortably through the meeting, hoping that maybe Sunday School would be better.

It wasn't.

Mūsų meilė Dievui ir Jo vaikams yra galingas liudijimas pasauliui, kad tai tikrai Gelbėtojo Bažnyčia.

Prieš daugelį metų mudu su seserimi Uchtdorf keliavome po pietų Vokietiją. Tai buvo prieš pat Velykas, ir mes pakvietėme gerą draugę, kuri nebuvo Bažnyčios narė, kartu su mumis dalyvauti sekmadienio pamaldose. Mylėjome šią brangią draugę, todėl buvo normalu ir natūralu pasidalyti su ja tuo, ką manome apie Gelbėtoją ir Jo Bažnyčią, ir pakviesti ją ateiti ir pamatyti! Ji priėmė kvietimą ir kartu su mumis dalyvavo netoliese esančio skyriaus susirinkimuose.

Jei kada esate pirmą kartą atsivedę draugą į Bažnyčią, tikriausiai galite suprasti, kaip tą sekmadienio rytą jaučiausi. Norėjau, kad viskas vyktų tobulai. Mūsų draugė buvo labai išsilavinusi, dvasinga asmenybė. Nuoširdžiai tikėjausi, kad šio skyriaus susirinkimai jai padarys gerą įspūdį ir gerai pristatys Bažnyčią.

Skyrius rinkosi išnuomotose patalpose maisto prekių parduotuvės antrame aukšte. Norėdami ten patekti, turėjome lipti pastato gale esančiais laiptais, jausdami stiprius ten laikomų prekių kvapus.

Prasidėjus sakramento susirinkimui, galvojau apie savo draugę, tai patiriančią pirmą kartą, ir negalėjau nepastebėti dalykų, privertusių mane šiek tiek susigūžti. Pavyzdžiui, giedojimas tikrai neskambėjo kaip Tabernakulio choro. Per sakramento apeigas girdėjosi neramūs, triukšmingi vaikai. Kalbėtojai padarė, ką galėjo, bet nebuvo įgudę viešai kalbėti. Nors per šį susirinkimą jaučiausi nesmagiai, tikėjausi, kad galbūt sekmadieninėje mokykloje bus geriau.

Geriau nebuvo.

All morning I worried about what our friend must think of this church we had taken her to.

Afterward, as we drove home, I turned to talk to our friend. I wanted to explain that this was just one small branch and it didn't really represent the Church as a whole. But before I could say a word, she spoke up.

"That was beautiful," she said.

I was speechless.

She continued, "I'm so impressed with how people treat each other in your church. They all seem to come from different backgrounds, and yet it's clear that they genuinely love each other. This is what I imagine Christ wanted His Church to be like."

Well, I quickly repented of my judgmental attitude. I had wanted picture-perfect meetings to impress my friend. But what the members of this branch had achieved was a heart-perfect spirit of love, kindness, patience, and compassion.

That Faith Might Increase in the Earth

My dear brothers and sisters, my dear friends, I love The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. It is the Savior's true and living Church, and it teaches the restored fulness of the gospel of Jesus Christ. His priesthood power and authority reside here. Jesus Christ leads this Church personally, through servants He has called and authorized, and by a living prophet, even President Russell M. Nelson. The Savior has given the Latter-day Saints a unique mission to gather God's children and prepare the world for the Savior's Second Coming. I bear my witness that all of this is true.

But it's important to remember that when most people experience the Church of Jesus Christ for the first time, they aren't thinking about priesthood authority or ordinances or the gathering of Israel. What they're likely to notice, above all else, is how they feel when they're with us and how we treat each other.

"Love one another," Jesus said. "By this all will know that you are My disciples." Very often, a person's first testimony of Jesus Christ comes when he or she feels love among disciples of Jesus Christ.

The Savior declared that He restored His Church so "that faith ... might increase in the earth." Therefore, when people visit our Church meetings, the Savior wants them to leave with stronger faith in Him! The love our friends feel

Visą rytą nerimavau dėl to, ką mūsų draugė pamanyt apie šią bažnyčią, į kurią ją atsivedėme.

Vėliau, kai važiuojome namo, atsigrėžiau pakalbėti su mūsų drauge. Norėjau paaiškinti, kad tai tik vienas mažas skyrius ir jis tikrai neatspindi visos Bažnyčios. Bet man nespėjus ištarti nė žodžio, prabilo ji.

Ji tarė: „Tai buvo nuostabu.“

Netekau žado.

Ji tęsė: „Man labai patiko, kaip žmonės jūsų bažnyčioje elgiasi vieni su kitais. Regis, visų jų gyvenimo aplinkybės skirtingos, tačiau akivaizdu, kad jie nuoširdžiai myli vieni kitus. Manau, kad Kristus norėjo, jog būtent tokia būtų Jo Bažnyčia.“

Skubiai atgailavau dėl savo kritiško požiūrio. Norėjau tobulai atrodančių susirinkimų, kad padaryčiau įspūdį savo draugei. Tačiau šio skyriaus nariai pasiekė tobulai juntamą meilės, gerumo, kantrybės ir užuojautos dvasią.

Kad tikėjimas augtų žemėje

Mano brangūs broliai ir seserys, mano brangūs draugai, myliu Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčią. Ji yra tikroji ir gyvoji Gelbėtojo Bažnyčia, mokanti atkurtos Jėzaus Kristaus evangelijos pilnatvės. Joje yra Jo kunigystės galia ir valdžia. Šiai Bažnyčiai vadovauja pats Jėzus Kristus per pašauktus ir įgaliotus tarnus bei šiuolaikinį pranašą, būtent prezidentą Raselą M. Nelsoną. Gelbėtojas pašaukė pastarųjų dienų šventuosius į unikalią misiją – surinkti Dievo vaikus ir paruošti pasaulį Gelbėtojo antrajam atėjimui. Liudiju, kad visa tai tiesa.

Tačiau svarbu prisiminti, kad dauguma žmonių, pirmą kartą susidūrę su Jėzaus Kristaus Bažnyčia, negalvoja apie kunigystės valdžią, apeigas ar Izraelio surinkimą. Labiausiai tikėtina, kad jie atkreips dėmesį į tai, kaip jie jaučiasi būdami su mumis ir kaip mes elgiamės vieni su kitais.

Jėzus sakė: „Aš jums duodu naują įsakymą, kad jūs vienas kitą mylėtumėte. [...] Iš to visi pažins, kad esate mano mokiniai.“ Labai dažnai pirmąjį liudijimą apie Jėzų Kristų žmogus gauna pajutęs meilę tarp Jėzaus Kristaus mokinių.

Gelbėtojas sakė, kad atkūrė savo Bažnyčią tam, „kad tikėjimas augtų žemėje“. Todėl, kai žmonės lankosi mūsų Bažnyčios susirinkimuose, Gelbėtojas nori, kad jie išeitų stipriau tikėdami Jį! Meilė, kurią mūsų draugai jaučia tarp mūsų,

among us will lift them closer to Jesus Christ! That is our simple goal every time we gather.

Anyone who is seeking greater faith in Christ or a closer connection to Heavenly Father should feel right at home in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Inviting them to our meetings can be as normal and as natural as inviting them into our homes.

The Ideal and the Real

Now, I realize that I'm describing the ideal. And in this mortal life, we rarely get to experience the ideal. And "until the perfect day," there will always be a gap between the ideal and the real. So, what should we do when the Church doesn't feel like the perfect day? When, for whatever reason, our ward doesn't yet nurture perfect faith or love? Or when it feels that we don't fit in?

One thing we should not do is give up on the ideal!

The title page of the Book of Mormon includes this important caution: "If there are faults," it says, "they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God."

Can a book—or a church or a person—have "faults" and "mistakes" and still be the work of God?

My answer is a resounding yes!

So, while we hold ourselves to the Lord's high standards, let's also be patient with one another. We are each a work in progress, and we all rely on the Savior for any progress we make. That's true for us as individuals, and it's true for the kingdom of God on earth.

The Lord invites us not just to join His kingdom but also to be anxiously engaged in building it. God envisions a people who are "of one heart and one mind." And to be of one heart, we must seek pure hearts, and that requires a mighty change of heart.

But that doesn't mean changing my heart to align with yours. Nor does it mean changing your heart to align with mine. It means that we all change our hearts to align with the Savior.

If we are not there yet, remember: with the Lord's help, nothing is impossible.

Fit and Belonging

And if you ever feel like you don't quite fit in, please know that you are not alone. Haven't

pakylės juos arčiau Jėzaus Kristaus! Toks mūsų paprastas tikslas kiekvieną kartą, kai susirenkame.

Kiekvienas, kuris ieško stipresnio tikėjimo į Kristų ar glaudesnio ryšio su Dangiškuoju Tėvu, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje turėtų jaustis kaip namie. Pakviesti juos į mūsų susirinkimus gali būti taip pat įprasta ir natūralu, kaip pakviesti juos į savo namus.

Idealas ir tikrovė

Suprantu, kad tai yra idealas. Šiame žemiškajame gyvenime retai kada galime patirti idealą. „Iki tobulos dienos“ visada bus atotrūkis tarp idealo ir tikrovės. Tad ką turėtume daryti, kai Bažnyčianepanašį tobulą dieną? Ką daryti, kai dėl kokių nors priežasčių mūsų apylinkė dar nekuriatobulo tikėjimo ar meilės? Ką turėtume daryti, kai manome, kad nepritampame?

Vienas dalykas, kurio neturėtume daryti, tai atsisakyti idealo!

Antraštiniame Mormono Knygos puslapyje yra šis svarbus įspėjimas: „Jei yra klaidų, tai yra žmonių klaidos; todėl nesmerkite Dievo dalykų.“

Ar gali knyga – arba bažnyčia ar žmogus – būti su klaidomis ir vis tiek būti Dievo kūrinys?

Mano atsakymas yra tvirtai taip!

Taigi, stengdamiesi gyventi pagal aukštus Viešpaties standartus, būkime kantrūs vieni kitiems. Kiekvienas iš mūsų esame tobulėjantis kūrinys, ir bet kokia mūsų pažanga priklauso nuo Gelbėtojo. Tai pasakytina apie mus kaip asmenis ir apie Dievo karalystę žemėje.

Viešpats kviečia mus ne tik prisijungti prie Jo karalystės, bet ir uoliai prisidėti ją kuriant. Dievas viliasi, kad būsimė „vienos širdies ir vienos minties“. Kad būtume vienos širdies, turime stengtis būti tyra širdžiai, o tam turime patirti galingą permainą savo širdyse.

Tačiau tai nereiškia, kad mano širdis turi būti pakeista, kad atitiktų jūsiškę. Tai taip pat nereiškia, kad jūsų širdis turi būti pakeista, kad atitiktų manąją. Tai reiškia, kad visų mūsų širdys turi būti pakeistos, kad derėtų su Gelbėtoju.

Jei dar nesame to pasiekę, atminkite, kad Viešpačiui nėra negalimų dalykų.

Pritapimas ir bendrystė

Jei kada nors pajusite, kad nepritapote, žinokite, kad esate ne vieni. Argi visi nesame buvę

we all been in life situations when we felt like the stranger in the room? I have experienced this more than once. When I was 11 years old, my family was forced to leave our home and move to an unfamiliar region. Everything was different from what I was used to. And my accent made it clear to the other children that I was different from what they were used to. At a time when I desperately needed friendship and belonging, I felt lonely and displaced.

Here on earth, most of the differences we notice—the differences some of us use to categorize each other—have to do with earthly things: physical appearance, nationality, language, clothing, customs, and so on. But “God does not view things the way people do. People look on the outward appearance, but the Lord looks at the heart.”

From His perspective, there is one category that comes before all others: child of God. And we all fit perfectly in this one.

It’s natural to want to be around people who look, talk, act, and think like we do. There is a place for that.

But in the Savior’s Church, we gather all of God’s children who are willing to be gathered and who seek the truth. It is not our physical appearance, our political views, our culture, or our ethnicity that brings us together. It is not our common background that unites us. It is our common objective, our love for God and love for our neighbor, our commitment to Jesus Christ and His restored gospel. We are “one in Christ.”

The unity we seek is not to have everyone stand in the same place; it is to have everyone face in the same direction—toward Jesus Christ. We are one not because of where we’ve been but where we are striving to go, not because of who we are but who we seek to become.

That is what Christ’s true Church is all about.

One Body

If you love God, if you want to know Him better by following His Son, then you belong here. If you’re earnestly seeking to keep the Savior’s commandments—even though you’re not perfect at it yet—then you are a perfect fit for The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.

And what if you’re different from people around you? That doesn’t make you a misfit—it makes you a needed part of the body of Christ. All are needed in the body of Christ. The ears per-

tokiose situacijose, kur jautėmės lyg svetimi? Aš tai patyriau ne kartą. Kai man buvo vienuolika, mano šeima buvo priversta palikti namus ir persikelti į nepažįstamą vietovę. Viskas buvo kitaip, nei buvau įpratęs. Ir mano akcentas kitiems vaikams leido suprasti, kadašesu kitoks, neįjėbuvo įpratę. Tuo metu, kai man labai reikėjo draugystės ir bendrystės, jaučiausi vienišas ir nepriimtas.

Čia, žemėje, dauguma mūsų matomų skirtumų – skirtumų, pagal kuriuos kai kurie iš mūsų skirsto kitus, – susiję su žemiškais dalykais: fizine išvaizda, tautybe, kalba, apranga, papročiais ir pan. Tačiau „Viešpats mato ne taip, kaip žmogus. Žmogus žiūri į išorę, bet Viešpats žiūri į širdį.“

Jo požiūriu yra viena kategorija, svarbesnė už visas kitas, – Dievo vaikas. Ir mes visi puikiai ją atitinkame.

Natūralu, kad norime būti su žmonėmis, kurie atrodo, kalba, elgiasi ir mąsto taip pat kaip mes. Tai suprantama.

Tačiau Gelbėtojo Bažnyčioje renkame visus Dievo vaikus, kurie nori būti surinkti ir ieško tiesos. Draugėn mus traukia ne fizinė išvaizda, politinės pažiūros, kultūra ar tautybė. Mus vienija ne mūsų bendra aplinka. Mus vienija mūsų bendras tikslas, mūsų meilė Dievui ir artimui, mūsų atsidavimas Jėzui Kristui ir Jo atkurtai evangelijai. Mes esame „viena Kristuje“.

Mūsų siekiama vienybė reiškia ne tai, kad visi turi būti toje pačioje vietoje; ji reiškia tai, kad visi turi žiūrėti ta pačia kryptimi – į Jėzų Kristų. Esame viena ne dėl to, kur buvome, o dėl to, kur siekiame patekti; ne dėl to, kas esame, o dėl to, kuo siekiame tapti.

Štai kas yra tikroji Kristaus Bažnyčia.

Vienas kūnas

Jei mylite Dievą, jei norite Jį geriau pažinti sekdami Jo Sūnumi, tuomet jūsų vieta čia. Jei nuoširdžiai stengiatės laikytis Gelbėtojo įsakymų – net jei dar netobulai, – tuomet puikiai tinkate Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai.

O ką daryti, jei esate kitoks nei aplinkiniai? Tai nereiškia, kad esate nepritapėlis, – dėl to esate reikalinga Kristaus kūno dalis. Kristaus kūnui reikalingi visi. Ausys girdi tai, ko akys negali

ceive things that the eyes never could. The feet do things that the hands would be ineffective at.

That doesn't mean your job is to change everyone to be like yourself. But it does mean that you have something important to contribute—and that you have something important to learn!

One Voice

In every session of general conference, we're blessed with inspiring music from talented choirs. As you listen, you might notice that the singers don't all sing the same notes. Sometimes one section carries the melody, sometimes another. But they all contribute to the beautiful sound, and they're completely unified. Each choir member has the same central goal: to praise God and lift our hearts to Him. Each must have his or her mind and heart fixed on the same divine purpose. And when that happens, they truly become one voice.

If you are not yet a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, we invite you to join us as we rejoice in the Savior's "song of redeeming love." We need you. We love you. The Church will be better with your efforts to serve the Lord and His children.

If you have already shown, through baptism, through making covenants with God, your desire to "come into the fold of God, and to be called his people," thank you for being part of this great and divine work and for helping to make the Church of Jesus Christ what the Savior wants it to be.

As I learned from my friend in Germany, our love for God and His children is a powerful testimony to the world that this is truly the Savior's Church.

May God bless us to patiently but diligently seek to live up to the ideals our Savior, Redeemer, and Master has set for us—so all will know that we are His disciples. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

išgirsti. Kojos daro tai, ką rankos darytų neveiksmingai.

Tai nereiškia, kad jūsų darbas yra visus pakeisti, kad jie būtų tokie kaip jūs. Bet tai reiškia, kad turite kai ką svarbaus įnešti ir kad turite kai ko svarbaus išmokti!

Vieningas balsas

Kiekvienoje visuotinės konferencijos sesijoje mus laimina įkvepianti talentingų choristų muzika. Klausydamiesi galite pastebėti, kad ne visi dainininkai dainuoja tas pačias natas. Kartais melodija skamba vienoje choro dalyje, kartais – kitoje. Tačiau jie visi prisideda prie gražaus sąskambio ir yra visiškai vieningi. Kiekvienas choro narys turi tą patį pagrindinį tikslą: šlovinti Dievą ir kelti į Jį savo širdį. Kiekvieno iš jų protas ir širdis turi būti nukreipti į tą patį dieviškąjį tikslą. O kai tai įvyksta, jie iš tiesų tampa vieningu balsu.

Jei dar nesate Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narys, kviečiame jus prisijungti prie mūsų, kai džiugiai giedosime Gelbėtojo „išperkančios meilės giesmę“. Mums jūsų reikia. Mes jus mylime. Bažnyčia bus geresnė, kai jūs prisijungsite tarnauti Viešpačiui ir Jo vaikams.

Jei per krikštą sudarydami sandoras su Dievu jau parodėte savo troškimą „įeiti į Dievo kaimenę ir vadintis Jo žmonėmis“, dėkojame, kad dalyvaujate šiame didžiame ir dieviškame darbe ir padedate padaryti Jėzaus Kristaus Bažnyčią tokią, kokią Gelbėtojas nori ją matyti.

Kaip sužinojau iš savo draugės Vokietijoje, mūsų meilė Dievui ir Jo vaikams yra galingas liudijimas pasauliui, kad tai tikrai Gelbėtojo Bažnyčia.

Telaimina mus Dievas, kad kantriai, bet uoliai stengtumės gyventi pagal mūsų Gelbėtojo, Išpirkėjo ir Mokytojo mums nustatytus idealus, – kad visi pažintų, jog esame Jo mokiniai. Šventu Jėzaus Kristaus vardu, amen.